”El museu va ser l'última gran creació de Salvador Dalí”

Quan se li comenta al pintor Antoni Pitxot que el Teatre Museu Dalí de Figueres està a punt de complir 40 anys, exclama: “Qui ens ho diria!” I és que Pitxot va col·laborar estretament amb el pintor en la concepció del museu en els anys anteriors a la seva inauguració el 28 de setembre del 1974. Des de l'obertura del museu, n'és el seu director i, a més, Pitxot és l'únic artista contemporani que, des del principi, té obres en una sala monogràfica dins del museu. Pitxot assegura, orgullós, que és un autèntic privilegi.

Com recorda el procés de gestar un museu tan especial com el Museu Dalí? Dalí canviava molt d'idea?Més que canviar d'idea, Dalí treballava seguint el seu propi mètode creatiu. Crec que el museu va ser la seva gran última creació, la seva darrera gran obra. Per tant treballàvem a partir de l'acumulació d'idees. Dalí mai seleccionava sinó que anava prenent decisions i tirava endavant amb elles. I mai feia passes enrere. Aquest era una mena de principi ètic que jo també he aplicat i m'ha donat bon resultat. Per això, veig el museu com un contínuum de les seves aportacions i idees. Una creació absoluta.En aquell moment, el museu no tenia res a veure amb el que s'havia vist en museografia fins llavors.El museu és una verdadera representació de tots els sentiments, idees i il·lusions de Dalí. La quantitat de petits detalls que trobem al museu és infinita. Hi ha records d'infància, adolescència i dels amics de Dalí com Duchamp i García Lorca, i de referents com Raymond Roussel. És un homenatge a tots ells però també a ell mateix, no només com a persona, sinó com a ideologia.I com va ser aquell 28 de setembre del 1974, el dia de la inauguració del museu?Hi havia una gran aglomeració de gent. Recordo que al Josep Pla li van donar una gran empenta, que una mica més i cau per les escales. La Gala també anava rebent empentes. El Dalí estava pels del Ministeri de Cultura i els hi anava ensenyant les sales del museu. Al segon pis hi havia la sala amb les meves pintures, sense cap rètol que indiqués que eren les obres de Pitxot, tal com Dalí havia volgut. Molta gent aleshores no coneixia la meva obra i es va produir una gran confusió. Va ser molt divertit.Malgrat que el 1974 Dalí ja era una estrella de l'art, es podien arribar a imaginar l'immens èxit que acabaria tenint el museu de Figueres?Ningú n'era conscient i jo el primer. Teníem molta il·lusió, això sí, però aquesta progressió gairebé sistemàtica del prestigi de Dalí ningú no la preveia. Un dia d'aquest estiu van entrar al museu 6.140 visitants. Què passa aquí? És una bestiesa. És impossible calcular quina serà la fortuna crítica d'un creador. La glorificació d'un artista és un assumpte molt curiós. Per exemple, si prenem com a baròmetre les subhastes, molts artistes que aconsegueixen els preus més alts dels rànquings, si els dediquessin un museu monogràfic, difícilment tindrien l'èxit que té el Museu Dalí. Jo crec que aquesta sedimentació d'idees, de la qual li agradava parlar a Dalí, aquests fonaments farcits d'idees atrauen els visitants i ells saben que alguna cosa transcendent hi ha al darrere de tota aquella escenografia i presentació. Això es percep.Els temps han canviat i, per descomptat, i sense trair l'esperit dalinià, la institució ha experimentat canvis, sobretot pel que fa a l'aspecte patrimonial. La política d'adquisicions ha omplert molts buits de l'itinerari i ha recuperat moltes obres de Dalí que eren fora.L'aspecte més positiu de l'èxit del museu és aquest. Afortunadament tenim gestors, com el nostre president Ramon Boixadós, molt intel·ligents, que administren els beneficis del fet que cada dia hi hagi gent que fa cua, per enriquir encara més aquesta sedimentació de què parlava Dalí. Al principi teníem una col·lecció d'obres de Dalí no gaire àmplia, però ara és completíssima.Quin futur preveu per al museu?Sembla que hi hagi d'haver un topall pel que fa al nombre de visitants, però cada any en tenim unes miques més que l'anterior. Aquesta és la realitat. D'altra banda, volem continuar exercint la mateixa política d'adquisicions, però també som conscients que cada cop que comprem contribuïm a fer que els preus de Dalí vagin pujant, sobretot pel que fa a les subhastes. Però les coses han funcionat molt bé fins ara i jo sóc del parer que si una cosa va bé, no s'han de fer canvis.

Publicat a:

Font del document:
http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/5-cultura/19-cultura/778164-el-museu-va-ser-lultima-gran-creacio-de-salvador-dali.html?cca=1&piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mesCultura&utm_source=rss&utm_medium=mesCultura&utm_campaign=rss